

нема ревнивости, ту нема ни напредка. Чрезъ узаймностъ породиће се кодъ славянски списателя свию нарѣчия благоревниво препиранѣ; свако ће нарѣчие друга превозићи тети, ни едно неће тети да буде послѣдно, ни едно да на трагъ заостане. Боля в борба елемента не-го изолирати миръ и ладна смртъ, одкудъ в трулежъ неизоставно слѣдство. Бара која не-отиче, устоице: а ударанѣ челика о каменъ дав варнице и ватру. Ово узаймно равнованѣ носиће двогубе плодове за цео народъ; оно ће свеобште сокровиште народне књижевности већма обогатити, и отудъ опетъ благотворно на сва племена дѣйствовати. Кадъ любовъ къ целомъ народу неби силниа была одъ любви къ племеномъ роду, то би сви люди као гусенице само на едномъ листу и грани еданъ поредъ другогъ стояли. Сви пороци и погрешке племена и сви недостатци у нарѣчию ондакъ би се овѣковѣчили, и боре племена, буди како гадне оне биле, постале би наипосле борхама народиѣ физиономив. Народи, кои се раздоромъ и разкомаданѣмъ изопачаваю, необлагорођаваю се. Племена и народи имаю свое будалаштине као и добродѣтели; последнѣ нека свако племе ступиѣмъ преимущества измени. Ова узаймностъ биће за цео славянски народъ као берза, у којој свако племе и свако нарѣчие, највеће као и најманѣ, најизображенѣ као и оно неизображено свое акцие има,